

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 13-0080967
Dato : 02.04.13

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 340 af 5. marts 2013.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Gitte Lillelund Bech (V)

Holger K. Nielsen /

Preben Bialas

Spørgsmål:

”Under samrådet den 28. februar 2013 om alm. del – samrådsspørgsmål Å, AA og AB (Restanceinndrivelsen) oplyste ministeren, at restancer kan afskrives bl.a., når det er uforholdsmæssigt dyrt at inddrive restancen. Ministeren bedes redegøre for, hvad der nærmere ligger heri, og efter hvilke betingelser og kriterier en restance kan anses for uforholdsmæssigt dyr at inddrive, således at restancen kan afskrives. Ministeren bedes i forlængelse heraf oversende regulativer og retningslinjer for, hvornår en restance kan afskrives henholdsvis parkeres til senere inddrivelse.”

Svar:

I forbindelse med vedtagelse af den nye inddrivelseslov med ikrafttræden den 1. januar 2009 blev der indført nye afskrivningsregler. SKAT kan efter disse regler – i modsætning til tidligere – afskrive restancer endeligt, hvis inddrivelsen efter nærmere fastsatte kriterier skønnes at være udsigtsløs.

Hensigten bag de nye regler var at give mulighed for at afskrive restancer overfor en skyldner i et videre omfang end tidligere og samtidig få harmoniseret afskrivningsreglerne for offentlige krav. Endeligt skulle det sikres, at der primært fokuseres på de restancer, der reelt er mulighed for at inddrive, og at der ikke anvendes unødige ressourcer på at holde restancer i live, der skønnes at være udsigtsløse at inddrive. Reglerne afspejler således grundtanken om, at inddrivelsesindsatsen skal tilpasses det endeligt opnåelige overfor den pågældende skyldner og dennes samlede restancemasse.

SKAT forvalter afskrivningsreglerne med forsigtighed og restriktivt og masseafskriver ikke restancer. Præmisserne for hvornår SKAT kan opgive inddrivelse af en restance og endelig afskrive denne er reguleret i § 16 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Enrestance kan efter § 16 afskrives rent praktisk ved, at SKAT undlader at afbryde forældelsen. Ifølge lovbemærkningerne kan følgende kriterier indgå i vurderingen heraf:

- a) Er der sket betaling på restancen eller andre krav, SKAT har til inddrivelse hos skyldner?
- b) Har restancen været søgt inddrevet med sædvanlige inddrivelsesmidler?
- c) Har skyldner betalingsevne?
- d) Er der knyttet særlige inddrivelsesmidler til restancen?

Hovedparten af de restancer, som SKAT har til inddrivelse, forældes efter 3 år. Hvis SKAT inden for den 3-årige forældelsesperiode overfor skyldner har rykket

for betaling, forsøgt fastsat en afdragsordning, forsøgt lønindeholdelse og undersøgt, om der er aktiver, der kan foretages udlæg i, uden at disse tiltag har medført nogen form for nedbringelse af restancen, anses det for åbenbart formålsløst / uforholdsmæssigt dyrt at fortsætte inddrivelsen af den pågældende restance. I sådanne tilfælde vil SKAT undlade at afbryde forældelsen med den konsekvens, at restancen ikke senere kan afkræves skyldner. Det er således en samlet vurdering af de nævnte kriterier for afskrivning, herunder en afvejning af de med inddrivelsen forbundne omkostninger set i relation til udsigten til at få restancen indfriet, der afgør om restancen afskrives.

Lovbemærkningerne åbner ikke mulighed for at afskrive alle typer af restancer. Privatretlige bidragsrestancer (børnebidrag og underholdsbidrag), bøder og restancetyper, hvor der løbende forfalder ydelser (dagsinstitutionsrestancer) til betaling, afskrives som udgangspunkt ikke. Det samme gør sig gældende vedrørende restancer, der skyldes af igangværende virksomheder.

Jeg vedlægger relevante afsnit fra Inddrivelsesvejledningen, der beskriver afskrivningsreglerne og retningslinjerne for at afskrive / afgangsføre som uerholdelig (parkere) restancer.